

Mel. Jesu dine dybe vunder

1 Herre, tal, din tjener hører,
På dit ord jeg giver agt,
Ånd og liv det i sig fører,
Sandt er alt, hvad du har sagt.
Dødens magt hos mig er stor,
Jesu, lad dit livsens ord
Alt mit hjerte gennemtrænge,
At jeg fast ved dig må hænge!

2 Hvem vil ikke gerne høre
Dig, som ved og kender alt,
For vort hjerte, ånd og åre
Ingen slige ord har talt.
Mangen synder modet brast,
Når dit ord ham slog med hast,
Men den, sorg for synden bøjer,
Sødt det trøster og ophøjer.

3 Dine ord er klare bække,
Hvor min tørst jeg slukke kan,
Og mod hungersnød de dække
Mig et bord i øde land;
Dine ord mig lyse skal
Gennem dødens dyb og dal,
Er det sværd, hvormed jeg strider,
Trøstens bæger, når jeg lider.

4 Herre Jesus, lad mig have
Dine ord i hjertet lukt,
Og lad denne himlens gave
Bærer en velsignet frugt!
Tag dem aldrig bort fra mig!
Indtil op i himmerig
Du den ære mig vil gøre,
Jeg dig selv får se og høre!

5 Verden er så fuld af plage,
Søde Jesus, hør du mig!
Lad mig hos dig alle dage
Stande fast urokkelig
På dit ords den rette grund,
Så vil jeg til sidste stund
Og i døden trøstig være,
Synge dit navn lov og ære.

Anna Sofia af Hessen-Darmstadt; Landstad
Efter Norske Synodes Psalmebog nr. 164